

Observatoriu este de două ori în  
septembra, miercură și sâmbătă.

Pretiulu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl.,  
pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa  
cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis  
cu post's in laintrul monarchiei  
pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl.  
— In strainatate pe 1 anu 10 fl.  
sau 22 franci, pe 6 luni 5 fl. sau  
11 franci; — numeri singuratici se  
dau căte cu 10 cr.

Ori-ce inserate,

se plătesc pe serie său linia, cu  
littere meruntee garmondu, la prima  
publicare căte 7 cr., la adou'a si a  
treia căte 6 cr. v. a. si preste aceea  
30 cr. de timbru la tesaurobul publicu.

Prenumeratiunile se potu face in  
modulu celu mai usior prin assemna-  
tiunile posteui statului, adresate de  
a dreptulu la Redactiunea Dianului  
Observatoriulu in Sibiu.

# OBSERVATORIULU

## Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Nr. 16.

Sibiu, 22/6 Martiu 1878.

Anulu I.

### Eventualitatea unui conflictu intre Austri'a si Rusi'a.

Este prea bine cunoscutu publicului nostru, că nu numai vre-o 70 de diarie magiare, dar si partide unguresci agitara pana acum si mai agitădă unele neincetatu in contr'a Rusiei in acelui sensu, că se i se declare resbelu din partea Austriei. Acea agitatiune au ajunsu in momentele de fația asia de departe, in cătu chiaru press'a armatei incepù a se occupa cu cestiunea, de care trebe se ne pese la toti. Anume diariul militariu „Wehr-Zeitung“ merge asia de departe, că trage paralelle forte interesante intre armat'a austro-unguresca si intre a Rusiei, din care inchiaie, că intre impregiurările de fația armat'a nostra s'ar poté mesurá prea bine cu cea rusescă. Fòra ca se fumu competenti in materia vomu reproduce aici cifrele comunicate de către susu-citatulu diariu militariu impreuna cu unele reflecscium ale sale, la care apoi vomu adauge si pe ale altor'a.

Dupa „Wehr-Zeitung“ armat'a austro-unguresca pote se scotia contra Rusiei:

40 divisiuni de pedestrime căte 15,010 fetiori cu 11407 pusti, 473 calareti (oficiri etc.) si 24 tunuri, in sum'a la 40 divisiuni 600,400 fetiori cu 456,280 de pusti, 18,920 calareti si 960 tunuri.

5 divisiuni de cavaleria cu 20,950 calareti si 60 tunuri.

Mai de departe la rezervele corpurilor de armata si ale artileriei de rezerva 65 baterii cu 520 tunuri.

Asia dara intrég'a potere a armatei permanente, căta pote esi la bataia, stă din 456,280 soldati cu pusti, 39,870 calareti si 1540 de tunuri. Lectorii voru fi observatu marea diferenția in plus intre numerul soldatilor de 600,400 si numerul pustilor in minus. Acesta diferenția vine de acolo, că de o parte nu toti soldatii sunt combatanti, ci multime din ei se afla in alte servituri, unde nu porta pusta, ér de alt'a, unu numeru considerabile este la artileria, la pioniri si la alte despartimente, precum magasine, ambulantie etc. etc.

Pe langa armat'a permanenta este si asia numit'a militia numita in Cislaitania „Landwehr“ cu 80,357 pusti si 4396 calareti, éra in Translaitania numita „honvedi“ cu 107,360 pusti si 6,759 calareti, cu totulu militia 187,717 pusti si 11,155 calareti.

Asiá dara intrég'a potere armata austro-unguréna destinata a opera in lini'a prima si a dou'a este de 643,997 pusti, 51,025 calareti si 1540 tunuri.

Noi trebuie se presupunem, că unu diariu că „Wehr-Zeitung“ comunica numai cifre autentice; atunci inse nu pricepem bine, pentru ce erá cert'a din lunile trecute asupr'a cifrei de 800,000 rotundu, dicundu-se, că monarchia nu pote fi fòra combatauti mai pucini.

Despre poterea armata a Rusiei acel'asi diariu scie se ne comunice urmatoriele cifre:

47 divisiuni de pedestrime, căte 11,880 pusti, prin urmare 558,360 pusti; 8 brigade de venatori căte 3168, in sum'a 25,344 pusti; adeca, pedestrime rusescă cu pusti in sum'a totale 583,704.

10 divisiuni de cavaleria cu 59 de regimenter căte 633 de cai, in sum'a 37,347 combatanti calari regulati, éra neregulati circa 800 sotnii de cazaci, sotn'a căte 150 cai, in sum'a 120,000; adeca sum'a totale de cavaleria regulata si neregulata 137,000.

Artilleria rusescă are in 50 brigade artilleria pedestră 150 baterii; in 8 brigade calaretie 19 baterii; in sum'a 169 baterii cu 1352 de tunuri. Mai au si trupele neregulate vre-o 600 de tunuri, aceste inse de sisteme si calibruri diferitor. Se mai tienu in evidenția si 50 baterii de mitraliese, cu care inse nu se face vre-o tréba.

Diariul nostru militariu presupune, că in casu de resbelu cu Rusi'a, monarchia nostra s'ar confederă cu Anglia; observa inse, că statulu acest'a nu ar' poté se scotia pe uscatu mai multu că 50,000 soldati cu 150 tunuri cu cai si cu materialu, pe care ar' trebuí se-i incarce pe flott'a de 90 mii tonne = la enorma greutate de 1 milionu 800 mii cantarie (maj) si se-i transpórtă peste mari.

Acelasiu diariu presupune, că intre impregiurările de fația Turci'a s'ar confederă cu Rusia, că inse ea n'ar' mai poté scôte in campu armata mai mare disciplinata, de cătu celu multu 100,000.

Lovirile intre armat'a austro-britanica si rusoturcesca aru avea se se intempe chiaru in provincie turcesci, in care Rusi'a pote se aiba la 320,000 óste. Anglii aru trebuí se sfarâme fortificatiunile din Dardanele si Bosforu, se intre cu flott'a in marea negra si se taie drumulu Rusilor din acea parte. Trupele austriace aru avé se stra-

bata dreptu in Bulgari'a, éra Romani'a, Serbi'a si Montenegro pentru ori-ce casu se fia ocupate de „Landwehr“ si „honvedi“, pentru că aceste tieri se nu se pote miscă, (seau mai bine, că se aiba si ele cu cine se se bata). In acelasi timpu Austri'a ar' avé se impinga celu pucinu 80,000 infanteria cu cavaleria si artilleria in Galiti'a si totu odata se organizeze iute sculare gloteloru (Landsturm), că nu cumuv'a se fia surprinsa de cătra alte trupe rusesci. Dara si acestu diariu militariu presupune, că intr'unu asemene casu fatala gubernulu va ingrigi, că tóte popórale monarchie se fia gat'a la sacrificie mari si se ajute actiunea militaria cu totu zelulu patrioticu.

Pre candu citámu tóte acéste cifre de mare interesu din „Wehr-Zeitung“, vine „N. fr. Presse“ cu catti-va articuli, si cu ea alaturea chiaru unele diarie magiare, dela care asteptam mai pucinu, că se ne tórne apa rece peste capu dicundu: că diariul militariu a uitatu, cumcà anume Ungari'a este incungiurata si strabatuta de popóra slave, pe care Rusi'a va ingrigi, că se le traga in partea sa in tocma că pe cele din Turci'a europénă. Ba diariul „Szabadság“ din Orade stă se jure, că serbii si croatii suntu de multu in pung'a Rusiei, éra despre slavaci dice, că in 10 comitate slavace lucrăza pe man'a Rusiei 98 de functionari, 268 popi catholici, 178 popi lutherani, carii toti cu mânila pline de ruble inroléza barbatesce pentru tiarulu Rusiei, preparandu in modulu acest'a vultórea teribile, in care poporulu magiaru are se'si afle mórtea. Subscrisu: Halász Josef.

Din partea nostra, fòra a da vreunu credientu la fantasile pansiavistice ale diarielor magiare in sensulu in care descriu ele pe serbi, croati, slavaci, ruteni etc., nu ne potemu mira de ajunsu, că dupa atâtea nebunii comissee in acesti doi ani, spre a terorisa vedi domne pe slavi, diariile magiare abia acuma incepu se descopere ceea ce scia tóta lumea, că dieu in acésta monarchia sunt 19 milioane de locuitori slavi curati, decisi a fi si a remané slavi; că majoritatea in armata si militia este slava; că dintre slavi sunt multe mii de oficiari superiori, mare numeru oficiari de statu-majoru si generali; că acelea popóra tienu la unitatea si integritatea monarchie in cugetu curatul; totuodata inse ele tienu pe viéta pe mórte la individualitatea loru nationala-politica, la liber'a desvoltare

### Foisiór'a „Observatoriului“.

#### Art'a de a scrie.

Dupa discursulu de receptiune alu lui G. Buffon.

In toti tempii s'au aflatu ómeni, cari au sciu tu se comande celorulati prin forti'a cuvintelor; dara cu tóte acestea numai in secolele luminate s'au scrisu si s'au vorbitu bine. Elocenția cea adeverata presupune esercitiul geniului si cultur'a spiritului. Ea difere forte multu de acea facilitate de a vorbi, ce nu este decât unu talentu, o calitate acordata la toti aceia, ale caror passiuni sunt puternice, ale caror organe sunt flecibile si a caror imaginatiune este prompta. Sentimentele acestor ómeni sunt pline de vivacitate, ei se simtu miscati prin propriile loru sentinte, au calitatea de asi le putea exprima intr'unu modu puternicu, si printro impressiune curatul mecanica, ei sunt in stare a transmitte si celorlalti entuziasmul si vivacitatea sentimentelor pe care le incércă. In casu acesta este corpulu care vorbesce corpului si tóte miscarile, tóte semnele concurgu si i servescu deopotrivă. Ce se cere inse, pentru-că cineva se pote misica multimea si a o rapi cu sine? Ce se cere pentru de a putea impressiona si indupela cea mai mare parte a ómenilor? Se cere unu tonu petrundiatoru si patheticu, gesturi expressive si alese, cuvinte curgatore si sunatore. Pentru acelui micu numeru inse de ómeni cu minte luminata, cu gustu delicatu si sentinte alese, cari nu punu pretiu pe tonu, pe gesturi si pe cuvinte sunatore si secu, se ceru obiecte, idei si judecata sanetosa, pe care se scia ale prezenta, a le nuantia si a le ordona. Nu este de ajunsu că cineva se atinga urechile, se ocupe ochii, ci se cere ca se impressionedie sufletulu, se atinga anim'a adresanduse spiritului.

Stilul nu este alt-ceva, decât ordinea si misiunea ce o dă cineva ideilor sale. Candu cineva 'si legă ideile strinsu una de alta si le aduna, atunci stilul seu devine firmu, nervosu si concis. Din contra; déca

ideile 'si urmădia incetu si nu se léga una de alta, decât numai prin favorulu cuvintelor, atunci stilul, ori-cătu aru fi elu de elegantu, va fi difusu, móle si traganatu.

Pentru ce sunt óre creatiunile naturei asia de perfecte? Pentru-că fiacare creatiune a sa este unu intregu, si pentru-că ea lucra dupa unu planu eternu, dela care nu se abate nici-odata. Ea pressara in tacere germei productiunilor sale, desemnăda prin unu actu unicu form'a primativa a tuturor fintelor viatuitore, o desvelesce si o perfectionédia printro misicare continua si intr'unu tempu anumit. Creatiunea ne pune in uimire prin timbrulu divinu, ale carui trasuri le pôrta. Spiritul omnescu nu pote crea nemica, elu nu pote produce decât numai dupa ce va fi fructificatu prin experientia si meditatiune. Cunoscintiele spiritului sunt germei productiunilor sale. Déca inse elu imitédia natur'a in mersulu si in lucrarea sa, déca elu prin meditatiune se inalta pana la adeverurile cele mai sublime, déca elu le reunesce si formédia unu intregu si prin reflecscium o sistema, atunci elu va infinita monumente neperitoré pe fundamente nemisicate.

Nimicu nu este mai contrarie bunului simtiu, decât silint'a ce 'si o dă cineva, pentru că se esprime lucruri ordinariu séu comune, cu o maniera singulara si pompósa; nemicu nu degrada mai multu pe unu scriitoru. Departe de a fi admiratu, elu este compatititu pentru scumpulu tempu, pe care l'au pierdutu facendu combinatiuni noue de silabe, pentru-că se nu dica alta, decatu aceea ce dice lumea intréga. Defectul acesta este alu spiritelor cultivate inse sterile, care dispunu de cuvinte, nu inse si de idei. Acestia lucra la cuvinte si 'si inchipuescu că au combinatu idei, pentru că au insirat la frase, si că ar fi curatit limba, pre candu ei o au coruptu schimbandu intilelesulu cuvintelor. Acesti scriitori n'au stilu, séu mai bine disu, ei n'au decât numai o umbra de stilu, pentru-că stilul celu adeverul trebue se fia plin cu idei si ei nu sciu, decât se desemne cuvinte.

Tonulu nu este altceva, de atu acomodarea stilului

la natur'a subjectului. Tonului nu 'i este nici-odata permis u se fia fortat, elu se nasce in modu firescu chiaru din fondulu obiectului, si depinde forte multu dela punctulu generale dela care pornește scriitorulu. Candu cineva se inalta la ideile cele mai generale si candu obiectulu insusi este mare, atunci si tonulu se va inalta elu insusi la marimea obiectului, si déca sustinendu'l la acea inaltim, geniulu contribue indeajunsu pentru de a lumina puternicu tóte obiectele; déca cineva pote adauge frumseti'a coloritului la energi'a desemnului; déca, in fine, cineva pote reprezenta fiacare idea printro imagine via si bine detinutu si pote forma din fia care cursu de idei unu tablou armoniosu si misicatoru — atunci tonulu nu va fi numai elevat, dara si sublimu.

Numai singuru cartile bine scrise voru trece la posteritate: cantitatea cunoscintelor, singularitatea faptelor si chiaru noutatea descoperirilor nu sunt nici-decum garanti sigure pentru nemurire. Candu cartile in care sunt cuprinse nu se occupa decatul de obiecte mici, déca ele sunt scrise fara gustu, fara nobletie si fara geniu, voru per, pentru ca cunoscintele, faptele si descoperirile se respondescu usioru, se transpórtă si cauta chiaru a fi espuse de o mana mai abila. Inse aceste lucruri sunt afara de omu; stilulu este omulu insusi. Stilulu nu se pote nici respondi, nici transporta si nici altera. Déca elu va fi elevat, nobilu, sublimu, atunci si autorulu va fi admiratu in toti tempii, pentru-că numai adeverul este durabile si eternu. Unu stilu in fapta nu este frumosu, decât numai prin numerulu nefinitu alu adeverulor pe care le espune. J. G. Baritiu.

(Invenia celulu filosofu). „Maiestre“, intrebă unu inveniacelu pe domnulu seu, „déca sunt intr'o chilia doi ómeni, unulu forte inteleptu si unulu forte prostu, si inteleptulu iese afóra, cine ramane in chilia?“ — „Se intielege de sine, celu prostu“. — „Remai dar satatosu domnule maiestru“, dise inveniacelu si se sterse pe usia.

nationale; apoi in acelasi timpu ele tóte, Boemii cu Moravii si cu Slavacii (carii au aceeasi limba), croatii, serbi si slovenii, cumu si rutenii simpatisédia cu slavii din imperiul turcescu si le dorescu din totu sufletulu perfect'a loru emancipare din robi'a tiranului. Si cumu rogu-te, potea se uite diariele magiare, că in ver'a anului trecutu, pre candu se vorbia tare de ocuparea Bosniei si a Hertiegovinei, magiarii in Buda-Pesta si pe ariea strigá din mii de guri, că nici unu magiaru nu va descarca o singura pusca asupr'a turciloru, totu pe atunci in senatulu imperiale deputati sloveni le respunsera scuturatu si indesatu. Nici unu slavu nu va trage cu pusc'a in rosii carii au venit se scape din sierbitute pe poporale christiane dintre Marea negra, Dunare si Adriatic'a.

Sabiu, 5 Martiu 1878. Firul telegraficu ne aduse, scirea, ca la 3 crt. s'a incheiatu si subscrisu pacea intre Russi'a si Turci'a. Marele principie Nicolae, cu ocasiunea unei reviste a anunziat soldatiloru subscrierea pacei. Se dice, ca Russi'a a renunziat asupra tributului din Egiptu si Bulgari'a.

In Monarchia nostra nu mai incéta scirile despre mobilisare. In cercurile mai inalte din Vien'a s'au ivitu doue pareri in asta privinta: partida militara cu archiducele Albrecht in frunte, care nu vrea se scie de locu de armare contra Russiei, si partid'a contelui Andrassy, carele, dandu man'a cu d. Tisza, ar dori mobilisarea cu ori-ce pretiu. Divergint'a acésta este intempiata cu neincredere din partea Angliei. Eta, ce scrie „Times“: „O astfelu de siovare nu aréta nici sigurantia nice demnitate. Austri'a se se declare definitivu, atunci atatu Anglia catu si Russi'a voru sci, ce au se ascepte. Inainte d'a procede Anglia in unire cu Austri'a, trebue se i-cunoscă bine intentiunile. Siovarea-i actuala este mai pericolosa pentru pace de catu o dechiarare resoluta cu intentiuni de armare.“

In Rom'a s'a celebrat duminec'a trecuta incoronarea papei Leo XIII in capell'a sixtinica si nu in catedral'a St. Petru, pentru ca era tema de unele demonstratiuni.

#### Cris'a europena din cestiunea orientala.

Sibiu, 3 Martiu nou, 1878. Asiá se desvolta din ce in ce, din di in di, din ora in ora si in totu momentulu „mare si desastrós'a cestiune orientala;“ ea nu are a se limpedi, necum a se termina in gremiulu poterilor beligerante adeca intre Russi'a si Turci'a; nici unu semnu n'a intratu inca, dorere, in aparint'a constelatiuniloru, care ni-aru poté face se credemu, că victoriósele avantagie ale Russiei asupr'a Turciei trantite si umilit prin fortuna armelor crestine, s'aru margini numai la resultatele exploataate; dar' cu atatu mai pucine simtome se ivescu pe orizontulu europen, d'a ne poté linisci, că infriosatulu, resbelu-orientale ce si-a luatu victimele de sute si sute mii de ómeni, in flórea etatii si in poterea cea mai frumósa a vietii loru, se se marginésca numai la portile Constantinopolei, apoi si mai neprobabilu ni se pare, că diplomatiiloru europei si mai vertosu colegiului de trei, Gortschakoff, Bismark si Andrásy, nu le succede a infrená furi'a resbelului teribilu si a afla moduri pacifice\*).

Cronicele diaristicei celei mai eminente, mai latite, mai bine si mai esactu informate, si anume: din Russi'a: „Novai'a vremja“ si „Ruszki-Mir“; din Germania: „Allgemeine Augsburger Zeitung“ si „National-Zeitung“; apoi a celor din monarhia nostra si adeca din Vien'a: „Fremden-Blatt“, „N. Fr. Presse“ si „Presse“, isi contradic versiunilor ce le respondesc dupa combinari si informatiunile luate din propriile loru isvóre. Variele sciri colportate in lumea mare prin acésta diaristica, ce se geréza de interpretele factoriloru din cercurile diplomaticie, adeca intielegemu oficiosele, suntu atatu de dubiose, misteriose si siovatorie, incatu celu mai flegmaticu lectoru, căt odata, devine nervosu, si isi pierde pacientia si gustulu d'a se delecta in misteriositatea ce o contine acelea sciri diaristice.

„Resbelu“ astadi, ér mane prospecte, promisiuni de „pace“ suntu problemele, productele si combinatiunile diaristicei; apoi omului i se pune o cétia dinaintea ochiloru, candu cetesce bunaóra pe „oficiosulu“ Fremden-Blatt si afla, că „tote se indrépta spre bine, avemu sperantie firme si prospecte sigure de pace“. Ei, dar mane, tonulu suna mai inspaimentatoriu: „mobilisare, spese cu milioane“, căci orizontulu politicu-europen ér' s'a invelit in nori intunecosi, firesce, elu se stramuta că timplu, ieri seninu pentru-cá sòrele in versatulu zoriloru si-a ivitu radiele; astadi, desu de diminetia, timpu intunecosu, pentru-cá sòrele si-a acoperit radiele luminatóre sub norii, ce prevestesc tempestate, vifore, fulgere, tunete si trasnete.

Si ce pote fi mai naturalu, mai logicu si mai normativu pentru astronomii diaristici, decat ceea-ce ne invétia istoria naturala, astronomia, de pe presemnele ei, cari si celu mai de rondu economu le scie ghicí din vieti'a practica, că cumu va fi timplu dilei, adeca cu alte cuvinte „diu'a de diminetia se vede cumu va fi“. Dar' nici astronomii nu totudeun'a nimerescu cu perspectiv'a sciintielor naturali, precum nici ghicitur'a séu prevederea bunului economicu nu prea nimeresc cumu ii aréta planetele ca o se fia anutimpulu, secetosu ori ploiosu!

Intocmai asiá ni se pare si diplomati'a si diaristic'a ei oficioasa in situatiunea, in „cris'a europena“, ce o nascu „cestiunea orientala“ cristalisata prin perale de sange a sute de mii de ómeni cadiuti in teribilulu resbelu de  $2\frac{1}{2}$  ani, mai antau cu crestinii din Bosnia si Hertiegovin'a, apoi cu cei din Serbi'a si Muntenegru si in urma cu aliatii beligeranti „Romani'a si Russi'a“ in contra barbarului secularu asiaticu. Pamentulu pe care a de cursu cu vehementia infriosat'a scena a uciderii si macelarei reciproce de ómeni, creati si destinati d'a vietui, s'a ingrasiatu cu sangele si cadavrele eroiloru cadiuti.

Momentanu ne aflam intr'o situatiune de sciri atatu de pucinu positive, atatu de dubie si chiar confuse, incatu curiositatea ne tiene inordinti ca nici candu alta data. Nu potem afla nimicu demn d'a crede.

Unde i-aru si fi posibilu diaristului conscientiosu a tiené pasu cu art'a diplomatica, cum aru poté, mai cu séma unu diariu de a le nóstre romane, marginitu la aparentia de abia căt de döue ori pe septemana, se tienă pasu cu diariele cele mari germane din resiedint'a imperiala si cu celea magiare din capital'a tierii, care aparu si căt de döue ori pe di, si cari nici ele insesi nu sunt in stare, d'a tiené contu de evenimentele ce se schimba din ora in ora, din minutu in minutu. Ele de unu timpu incóoci, demintiescu astadi fara picu de genare cee-a-ce au scrisu si sustinutu ieri, ca absolutu positivu din funte siguru! Si candu omulu cetise alalta-ieri in cutare diariu mare si tare latitu, pretinsu de celu mai bine inspiratu si esactu informatu: că port'a ottomana a ajunsu pe döga incatu e silita a se umili la petiorele Russiei invingatore, e silita a incheia pacea dictata cu ori-ce pretiu si sacrificie, ca asiá celu putienu se si salveze esistint'a; că ea, port'a, trebue se se bucur, déca Russi'a mai voiesce a pacta pe aceste conditiuni, se se bucur, că despotulu nordicu alu tuturoru Russiloru nu enuncia sentint'a: „domeniul osmanilor a incetatu d'a esiste si guberná in Europ'a“; apoi candu cetesce omulu, că deslegarea definitiva a cestiunei orientale numai asiá este posibila, déca mohamedanismulu se va estirpa de pe continentulu europen si că acésta este convictiunea si consemntimentulu intregei lume culte, drepte si liberali, candu tote aceste se rostescu din graiulu diaristiloru celor mai versati si prudenti in diplomacia si politica, óre se mai pota crede lectorulu cetindu mane contrariulu totu in acelasi diariu?! Se uimesce si intréba: ce se creda? Ieri conflictu seriosu categoricu intre Russia si Romani'a pentru retrocesiunea Besarabiei; adi numai simulatiune si manevre pacalitorie!

Fasele prin care se stracură fatal'a cestiune orientala si funestulu resbelu proruptu pentru aceea, suntu atatu de multe si bizare, incatu numai cronicii istoriografi le voru poté tieré in evidintia pentru posteritate; dar noi ne-amu adoperatu a le reasumá sub acésta rubrica si dupa unulu dintre cei mai competitinti si eruditii diaristi germani, care tote le depinge in modulu celu mai fidelu si autenticu si cu celu mai viu studiu.

#### Dreptulu de reunii.

In tierile libere dotate de cătra natiunea respectiva cu constitutiune sanetosa si cu legi intelepte, dreptulu de reunii este unulu din cele fundamentali trecute in constitutiune. La noi in acestu punctu inca nici pana in diu'a de astadi nu scie nimeni, de ce se se tienă. Unii jurisconsulti voru a scii că in constitutiunea Ungariei si in a Transilvaniei nu se afla nici o urma, prin care sar margini dreptulu naturale alu ómeniloru de a se aduná la unu locu si a se consultá intre sine despre afacerile comune si publice. Altii éra se provoca la decrete si ordinatiuni esite in diverse epoci si mai alesu in periodulu absolutismului. La acestea ince replica legitii tierii, că ferme de acele nu potu se oblige pe locuitorii liberi ai unei tieri libere, si au dreptate intru acesta. Sub absolutismu de ex. elá interdisu chiar familie-

loru de a'si petrece intre sine-si in laintrulu locuintelor proprii ser'a dupa 10 óre, si ne aducem aminte fórtate bine de unu casu, unde era invitati la cina intr'o familia presedintele si unu altu membru alu tribunalului imperatescu. Cin'a tienuse pana la 10 óre; damele se pusera la piano si barbatii la conversatiune. Dintr'odata intra gendarmulu si cere se i-se presente parintele familiei. Ce poftesci? Este porunca se stingeti luminalare, că au batutu 10.

Amu potea se numeràmu esemple că aceste cu sutele din timplu austriaciloru; dara pentru ce? candu avemu altele multu mai recente, in tocma de natur'a celor absolutistice. Unu protopopu vine in ver'a anului 1876 la Alb'a Iulia, că dupa esamenu se ie pe nepota-sa dela scóla. Din in templare convine acolo cu alti vre-o trei cunoscuti, cu carii conversedia 2—3 patrarie de óra si apoi se duce. Denuntantele este acilea, elu si-face detor'a si cercetarea urmádia. 4—5 familie romaneschi se aduna la lasat'a postului că se si petreca in acea séra. Spionulu afla, cercetarea curge pote si pana in diua de astadi. Se facu nunte tiereschi cu datine si ceremonii usitate de mii de ani, dar' poronca prefectului Boér este, că gendarmii se sparga ori-ce adunare la asia numitele ospetie. Se forméza societati de lectura la romani că si la alte popóra; dara cele romaneschi sunt puse sub cea mai apriga priveghiere, unele calcate politiesce, că cea din Oradea, că cea din Ghierla si cea din Blasius, ér altele inchise. In timplu absolutismului celui de antaiu, pre candu la Brasovu se lucrá pentru infientiarea gimnasiului, 5 sau 6 barbati, cari luasera asupr'a loru tota grigea, nu cutesză se se adune regulat la acelu-asi locu spre a se consulta si a prepará actele necessarie, ci se aduná candu la unulu candu la altulu ser'a, sub pretectu că sunt chiamati la cina. Curatu asia ni se intempla si in diua de astadi in unele parti ale tieriei, déca nu si mai reu.

Dar o se ne dica cineva, ca aceste mesuri absolutistice si terroristice se iau numai in Transilvania pe temeiul legi dietale care a decretat ministriloru mana libera preste Transilvania, adeca potestate discretiunaria, cu care se tracteze pe locuitorii tierii ori cumu voru afla ci cu cale. Cunoșcemu fórtate bine acea màna libera si i sentim amaru greutatea ei de plumbu; observàmu inse totu odata, ca ea celu pucinu pana acumu n'a apasatu nici de cumu in modu egale, ci pre candu un'a parte a populatiunei a potutu se arunce cu bard'a in luna, se tienă mii de adunari de ori-ce natura si anume asia numite meetinguri politice, celei lalalte parti pe alocuria nu i se permitea nici marcaru a'si petrece la nunti.

Se pare inse că totu este una Nemese care nu dörme nisi-odata. Dupa ne mai auditele excesse comise prin adunarile improvizate de mii de ómeni in capital'a Ungariei, in fosta capitala a Transilvaniei, in Oradea, Casiov'a si alte multe cetati, in fine dupa-ce sparsera si ferestrele ministrului Colomanu Tisza si-lu luara pe fuga, acesta ne mai poténdu asteptá votarea unui proiectu de lege, care se dice că sar' afila intre actele dietei, improvisa elu insusi unu regulamentu pentru reunii si adunari de o rigóre, care ar' fi facutu onore chiar si generaliloru Welden et Kempen de terribila memoria din cei de antaiu ani ai absolutismului. Pecatu că diariele magiare si-au pregetatu a publica acelu regulamentu sau instructiune in form'a sa autentica, ci l'au reproodusu numai in estrasse. Noi aici ne folosim de teatru aflatu in „Szabadság“ Nr. 26.

Punctele decretului ministeriale regulatoriu de adunari suntu:

1. Concessiune pentru tienerea de adunari se dà numai deca tienerea loru va fi anuntata la autoritati 3 dle inainte de realizarea cutarei adunari.
2. Permissiunea de a se tiené adunare de poporu trebue se o céra 6—10 locuitoru cu védia si autoritate, despre alu caror caracteru si lealitate autoritaté politice se fia convinse asia, in catu ele, pe langa garantia loru se pota dà permisiunea, déca voru afla cu cale.

3. Acei garanti se se lege in scrisu, că voru respunde nu numai pentru stricatiunile ce s'ar' in templá se se faca in decursulu adunarii, ci si pentru acele daune si excesse, pe care le-aru comite poporulu dupa inchiderea adunarii.

4. Ministeriul de interne se fia incunosciutu pe cale telegrafica despre tote adunarile căt s'aru cere, cumu si despre numele oratoriloru, carii se voru fi insinuatu.

Se adauge că acestu regulamentu nu va fi aplicat la adunariile electorale pentru deputati la dieta.

\* Vedi scira de mai susu.

Noi nu ne miram de aceste mesuri reactio-narie; ele și afă explicațiunea loru în acele ex-cese, prin care la rass'a magiara libertatea se prefacuse în licenti'a și libertinagiulu celu mai des-frenat, carui asemenea în alte staturi s'au vediutu numai atunci, cându hidr'a, cu siepte capete numita anarchia restórnă cu fundulu în susu tóta ordinea lucrurilor omenesci. Ceea ce ne-a suparatu pe noi si ne va face totu de-aun'a se reclamàmu dreptate, a fostu marea diversitate a mesurilor după care s'au impartit ușulu libertății rationale.

## Romania.

Despre Predarea Vidinului și Belgragicului cete-mu în "Monitoriu":

In urm'a incheierii armistitului, armata romana, care asedia Vidinul și Belgragicul, a ocupat aceste cetati.

Predarea loru a fostu precedata de urmatórea conveniune:

Intre Esclentie Sea Izzet-pasia, comandantul cetatei Vidin, și Esclentie Sea generalulu Manu, luanndu în numele Esclentiei Sale maiorului generalu armatei romane, s'a convenit urmatórele:

I. Diu'a evacuarei de către trupele imperiale otomane este fixata pe mane 12/24 ale curientei, la amédia. Unu singuru batalionu din aceste trupe va remanea în cualitate de sentinela pâna la intrarea trupelor romane.

II. Trupele imperiale se voru opri la Vibol și Nazir-Mahala pâna ce, prin midilocirea autoritatilor romane, se va ingrijii transportulu provisunilor diselor trupe.

III. Trupele romane voru intra în Vidin mane, 12/24 ale curientei, la 3 ore séra.

IV. Autoritatile militare otomane se indatoréza a desemna oficilarilor armatei romane, cari se voru pre-senta la órele 4 de diminétia, locurile ce suntu a se ocupa de către sentinelle, locuintele si celelalte.

V. Onorurile militare se voru da reciprocu, statul-maiorul romanu va primi defilarea trupelor imperiale la esirea loru din fortaretia, si vice-versa statul-maiorul otomanu va primi defilarea trupelor romane la intrarea loru în cetate.

VI. Autoritatea civila otomana va primi trupele romane la intrarea loru în Vidin, spre a asicura acestoru trupe o primire cordiala si a înlatura veri-ce ne-ronduéla.

VII. Autoritatea civila va pune la dispositiunea trupelor romane locuintele de cari ea va putea dispune pentru instalarea loru si le va inlesni midilócele de sub-sistentia si de comunicatie.

VIII. Evacuarea fortaretiei Belgragicu se va face in acelasi modu ca aceea a Vidinului, adica trupele otomane, formandu garnisona acestei cetati, voru efectua predarea ei imediatu trupelor romane, urmandu inse a remanea in orasul Belgragicu pâna la trecerea trupelor din Vidin pentru a se impreuna aci.

IX. Comisiunea militară otomana insarcinata de-a efectua predarea cu inventariu a armelor, munitiunilor si alte, ce urmează a lasa in depositu la Vidin, va fi oficial presentata la marele quartier romanu de către Esclentie sea Izzet-pasia.

X. Trupele imperiale otomane, ce voru cantona in quartierile de la Vibol și Nazir pâna la plecarea loru definitiva, voru putea face aprovisionarile necesare din Vidin, pentru a nu atinge provisunile loru de drumu.

XI. Familiele militariloru ce insotiesc trupele imperiale otomane, cari voru porni cu o nótpe mai inainte de plecarea trupelor din etapele dela Vibol și Nazir, nu voru fi intru nimicu superate in trecerea loru. Cătu despre familie militariloru cari voru remanea la Vidin, spre a accepta deschiderea liberei navigatiuni a Dunarei, li se voru acorda de către autoritatile militare romane tóte inlesnirile pentru a reintra in caminele loru. Totu asemenea se va urma si cu familie refu-giatiloru.

XII. Autoritatea militară romana se insarcină a remite trupelor imperiale o scrisoare deschisa dreptu titlu pe langa autoritatile militare serbe, cu scopu de a asigura acestoru trupe libera trecere printre liniile serbe, conform itinerarului fixat prin articolul 5 din protocolul de armistitius.

Facutu in duplu pentru unulu si acelasiu scopu.

Izzet.

Pentru generalu Manu, siefulu statului-maiorul generalu alu armatei romane.

Colonelu Falcoianu.

Dumineca, 12 ale curentei, la órele 3 1/2 după amédii, armata romana a facutu intrarea ei in ultim'a cetate depe malulu dreptu alu Dunarei, care mai re-masese in stapanirea turcésca. Trupele nóstre se compuné din tóte regimenterle aflate in Bulgaria, de căte 2 baterii de fie-care regiment de artilerie si de 3 es-cadróne de calarasi. Ele au fostu primeite la intrarea loru in Vidin cu onorurile militare stabilite prin con-veniunea de predare de către autoritatile militare tur-cesci si de intrég'a populatiune a Vidinului. Soldatii nostri avéu o infatisiare martialis si placuta.

Dupa intrarea trupelor, 6 batalioane au fostu lasate ca garnisona in Vidin, éra cele-alte s'au intorsu in cantonamentele loru imprejurului cetatiei. D. generalu Manu a primitu după acesta autoritatile civile ale ora-siului si apoi, insotit de totu statulu-maiorul, a mersu la catedral'a bulgara, unde a fostu intempiunat de cleru in odajdi cu Crucea si Evangelia. Aci s'a pomenitul numele Mariei Sele Domnitorului. Dupa saversirea Te-Deumului, o deputatiune de notabili Bulgari a venit u spre a exprima generalului Manu vi'a recunoscinta pentru natiunea romana si pentru vitéz'a ei armata.

Sér'a, Ferikul (generalulu de divizie) Izzet-pasia a poftitul pe generalulu Manu, cu intregulu statu-maiorul romanu, se prandișca la densulu. Quartirul generalu romanu s'a stabilitu in Vidin si din acea di acésta in-semnata cetate dunaréna se afă in stapanirea ostirilor romane.

In urm'a faptului acestui-a Domnitorulu a datu urmatoriu :

In altu ordinu de di pe armata.

Ostasi!

Cu memorabil'a cadere a Plevnei, unde ati avutu parte atât de insemnata, nu se puse capetu ostene-liloru vóstre, eroismul si devotamentul vostru. Chiar după caderea Rahovei, cetati otomane importante de pe marginea Dunarei, din cari inamicul pornise lovire lui asupra nóstra, se mai afau inca in stapanirea lui. Aceste trufasie metereze trebuiau se intre in manele nóstre pentru a nu ne mai teme de reulu loru.

In fine Vidinulu, acea insemnata piézia de arme de unde Gaziul Osman se napustise cu vitéz'a lui óste spre a opri mersulu chrestinatatiei, Vidinulu, ca unu desfidu si o amenintare, sta inca in picioare.

Amu datu déru ordinu divisiunei a 4-a de a trece Dunarea si a fi gata a respinge ori-ce incercare de atacu dirigeatu in contra teritoriului nostru din Silistra si Turtucaia, éru divisiunile 1, 2 si a 3-a, supt comanda generalului Haralambie, se indreptara spre Vidin pentru a impresura si ataca acésta cetate. Trupele din Calafatu, care in timpu de mai bine de 9 luni au contineutu cu atata energie acésta fortaretia, bombardandu-o si reducendu-o la neputintia, au sustinutu cu vigore operatiunile ostiloru nóstre de pe malulu dreptu.

Ostasi!

Spre a ajunge aceste noui obiective ale opera-tiunilor vóstre, voi ati executatu cu iutiéla si sprintenie marsiurile cele mai grele pe viforósele vremi si pe asprele geruri ale unei strasnice ierni, déru totu-odata ati dovedit u ca in ostasiulu romanu de astadi, ca la stramosi, barbatia este imparechiata cu rabdarea nevoi-loru, vertosia trupului cu taria ânimei. Nóue lupte, nòe si stralucite fapte ve asteptau pe aceste campii de vitejia ele se numescu in analele nóstre militare cu neperitóre nome: Tatardjik, Inova, Smirdan.

Cu sufletul indiosiatiu de gloria vóstra, la care de asta data eram silitu de trebile si grijile Tieriei a privi de departe, Eu amu urmarit uoinicescii vostri pasi. Déru voi sciati ca ânima Mea era mandra si linisita, căci Domnulu vostru fusese cu voi la Plevna, si vediuse cine sunteti si ce puteti.

Nevoie grele, sangerósele jertfe ce ati trebuitu se mai ingaduiti pentru Patria au fostu resplatite cu fal'a ce ati avutu de a intra cu onóre ostasiesca in cetatea ce ati impresuratu cu vitejie. Vulturul romanescu, care 'si a desfasuratu aripele la Grivitia, isi odihnesce acumu sborulu pe feciorelnicile ziduri ale Vidinului. Tiér'a, impreuna cu Mine, ve multimescese, si in viitoru, ca in trecutu, dupa credint'a in D-dieu, in voi, Ostasi! credint'a 'si pune.

Datu in Bucuresci, in 15 Febr. 1878.

CAROL.

## Intervivu cu unu diplomafu russu.

Unu corresp. din Adrianopolu alu diuariului "Köln. Ztg." a avutu o convorbire cu unu diplo-matru rusescu din care estragemu urmatórele:

Imi vei permite — observă diplomatulu — ca conditiunile nóstre de pace antăiu nu sunt nici prea aspre nici prea domóle, si a dou'a, ca de locu nu esu din cadrulu scopului, ce si-a propusu Russi'a la inceputulu resbelului. Dorim im bunatatile sortii creștinilor pe bas'a programului de Conferintia. Protocolul de la 31 Ianuariu dovedesce, ca nu amu trecutu preste acestu programu. Că pretindem u astadi o desdaunare de resbelu este tocma o urmare a resbelului, pe care Port'a, impreuna cu despagubirea, le-ar fi potutu incungurá, déca ar fi voit. Ca ceremu, si ca trebue se ceremu despagubirea acésta in cessiune territoriala este o urmare natu-rala a nefericitelor referintie financiali din impe-riulu turcescu. A priori in se noi n'amu nesuitu dupa crescamentele territoriale, nici nu tindem u astadi. Din contra: totu russulu, care doresce binele patriei sale, se lapeda cu mani cu petiōre de unu astfelui de daru danaidicu. In tiér'a nostra avemu tienuturi estinse, infloritóre, cari nu sunt locuite de sufletu de ómu, si eu credu, ca intre fruntariele nóstre amu poté primi cu incredere inca de dóue ori atati'a locuitoru, for'a avé frica, ca numerul nóstru s'ar imulti prea tare. Ceea-ce impiedeca misicarea nóstra si ceea-ce ne-a datu numele de colosu cu petiōre de lutu este tocmai estensiunea cea forte mare a imperiului nostru. Déca acumu pretindem o despagubire territoriala, este singuru unu "mersu spre reu."

Si Constantinopolulu? intrebai eu.

Ast'a ar fi altu-ceva. Asiu minti, déca n'asuu marturisi, ca cucerirea lui nu ar fi realizarea unui idealu placutu alu Russului. Dar acésta pentru noi e numai unu visu, la care cugetàmu numai in serbatori, in dile de lucru, nu. Inse cu deosebire in resbelulu actualu cucerirea Constantinopolului a fostu eschisa totalu de la inceputu. Domnia-ta ai vediutu ca ne-amu opritu inaintea Constantinopolului, cu tóte acestea trebuiam se intindem u numai man'a si ne cadea in bracia că unu mèru coptu de pe

pomu. Pentru că cine ne-ar fi impiedecatu? Numai Anglia. Dar noi ne aflâmu in departare numai de optu óre sí, pâna-ce in Downing Street devenia cugetulu hotarire, erâmu déjà la Bosporu.

Austri'a! disei atunci.

Nici-odata! Dta uiti de aliant'a celoru trei imperati. In acésta se facura stipulatiuni pentru tóte casurile posibile. Austri'a n'a remonstrat u nici-odata contr'a operatiunilor nóstre, pentru ca de la inceputu n'a avutu nici o causa pentru asia ceva. Ce vei fi auditu in Constantinopolu despre acésta, este falsu. Se concedem u totusi ca austriacii ar fi capetatu poft'a a ne face dificultati, apoi, pusetiunea nóstra, erâ cu multu mai favorabila, de cătu că ei se pôta cugetá la óre-care succesu. Se nu se uite, ca Romanii s'au luptat u vitejesce, si ca astadi nu mai sunt natiunea despretiuta din resbelulu de Crime'a. Austri'a, intrandu in România, nu ar fi scapatu asia usioru, ca in Augustu 1854. Noi insine amu fostu uimiti de artileria romana, a cărei descarcaturi insuflau mare respectu turcilor, cumu si de cavaliari'a ei escellenta. De Serbii inca se pote dice mai asemenea. Austri'a n'a cugetatu nici-candu la lucruri de acelea, fiindu convinsa, ca Russi'a se va oprí acolo, unde trebuiá se se oprésca, dupa cumu promisese.

Dar Austro-Ungari'a n'a fostu óre libera se traga provincie slave in partea sa, se iee portulu de la Salonichi, si in modulu acest'a se se scape de nisce vecini molestatori?

Noi nu pretindem u ceva mai bunu! observă dipomatulu. Dar, pre cumu vedi, nu a voit. Probabilu ca a sciutu, ca aceste sunt numai farimaturi, ce nu se pôtu assimila, probabilu, de alta parte, ca s'a temutu asi aruncá pondulu principalu in elementulu slavenu. Că-ci, ce s'ar alege atunci cu Austro-Ungari'a? Fi inse convinsu, ca noi cu Austri'a nu diferim de locu asupra scopurilor resbelului.

## Processulu lui Tieranu.

Sub titlulu: Dac'a moderna, cete-mu in "P. Ll." : "Tiér'a romana séu Daci'a moderna" este titl'u unei charte geografice aparute in Bucuresci la librariul Zamfiroiu in anulu 1876. Anulu trecutu, in maiu, se confiscase la d. I. Tieranu, comerciant in Oravita, 10 exemplare, din acésta fiindu ca pe ea fruntarile Daciei se intindu pana la Tiss'a. Mar-muresiulu, Crisian'a, Temisior'a figuréza aici, că nòue provincie dace, si d. Patay s'ar mirá forte afandu-si "Debretenulu" iubit u teritoriulu Daciei, incungiurate cu o linia colorata venetu-galbinu-rosiu, in apropiare pacinica de "Urbea mare." Dlu Tieranu se pusese de atunci la inchisore preventiva si astadi (28 februarie) fu acusatu inaintea tribunalui pentru infidelitate.

Acusatulu, barbatu intelligentu, de 32 ani, greco-oriental, casatorit, tata de familia, se escusa, ca n'a sciutu, ca chart'a acésta este oprita. Elu a cugetat, ca e o charta istorica a Daciei vechi.

Procurorulu Bakos: Dar pe charta stă "Dac'a moderna," a fóra d'aceea Daci'a vechia nu se estindea pana la Tiss'a, si nu cuprindea nici "Debretenulu".

Tieranu: Chartele, de altmintrea au ajunsu numai din erróre la mine. Eu comandasem la librariul meu ordinariu din Bucuresci chartele caligrafice aparute la Zamfiroiu. Se vede, ca l'a sedusu numele acest'a, asi imi tramise aceste, cari le-am capetatu pe posta si prin vama. Ca nu m'am temutu de nici o crima dovedesce faptulu, ca le-am proverbiu cu stampila mea si le-am pusu spre vendiare.

Tieranu venduse mai multe exemplare cu cate 1.25 fl. anume unui invetitoriu, unui preotu si la altii. Unu exemplariu ilu donase pentru bibliotec'a reunionei invetitorilor din Orsova.

Procurorulu de statu in vertutea legei de la 1723 propuse inchisore de trei ani pentru crima de inalta tradare, fiindu ca cu deosebire in fierberea actuala de nationalitati, care amenintia existenti'a patriei, agitatiiile de natur'a acest'a contra integratii teritoriale a tierei, nu potu remané nepedepsite. Tieranu agitá tocma intr'unu astu-feliu de locu, si cumperatorii chartelor lui erâu astu-feliu de individi, invetitorii si preoti, in catu agitatiunea, intr'adeveru, era pericolosa. Pe langa aceea s'au mai aflatu la Tieranu si epistole, cari ilu tradau de unu agitatoru secretu si de mituitoriu pentru voluntari romani. Intr'unu din epistolele acestea, unu amicu alu seu, din Slatin'a in Romania, ilu admoniéza in 8 maiu a. tr.: "Astadi avem uici 280,000 russi. Grigesce baratesce pentru colecte de bani si voluntari, inse foră a te compromite, că Miletics. Inseintiáza-me despre parerile de acolo, óre fratii nostri sari-ne-ar intr'ajutoriu, candu amu avé lipsa de ei?" (Tieranu afirmase, ca la sosirea acestei epistole se aflu déjà in arest).

Aoperatoriul Dr. Füzessey facandu alusione la faptulu, ca pertractarea acésta se tiene foră martori si auditoriu din cauza, ca tocma acum se afa pledoarul unui procesu de omoru, observa, ca tribunalulu trebuie se iee spre placuta scientia, ca opiniumea publica este disgustata de astfelu de procese "politice". Elu pledează pentru eliberarea clientului.

Tribunalulu, pe motivu, ca lipsesc faptulu obie-c-tivivu prin care s'ar poté dovedi, ca chart'a incriminata inolve crima in contra statului, aduse sentintia de

eliberare. Dacea in charta sunt espresse idei periculose statului, astă se tiene de tribunalulu de pressa. Pe langa aceea, procederea lui Tieranu, nice nu se poate privi că o actiune prin care s'ar intenționă crima de înalta tradare.

Acusatulu fu pusu pe petitoru liberu. Procurorulu a facutu apelatiune.

### Sciri diverse.

(Carte oprita.) Ministeriulu de cultu a emis o ordinatiune prin care opresce in tōte scōlele romane din tiéra intrebuintarea manualului dlui I. M. Moldovanu, prof. in Blasius, intitulat: „Geografi'a Ardealului pentr'u scōlele poporali, Blasius 1870.

(Ierf'a jocului de cărti.) Unu oficieru de stabu de aici tramise la 2 crt. pe servitoriu seu cu o bancnota de 50 fl. se ii platésca costulu de luna intr'o restauratiune locala. Din intemplantare oficierulu trecu dup'amédi'a pe dinaintea restauratiunei si intră in lăintru spre a se convinge deca intr'adeveru s'au plătitu banii. Spre marea lui mirare i-se responde, ca nu. Presemtiendu, ca trebue se se fi intemplatu ceva se duce numai de cătu a casa si, cautandu, intra in salo-nulu seu si afia pe servitoru — spendiuratu. Mai tardiu se descoperi ca servitoriu puse banii in cărti si temendum-se de pedepsa isi lăs singuru vietii.

(Crucea de aur.) Licitarea facuta nu de multu asupra remasului dupa reposatulu Olteanu a fostu impreunata cu o episoda picanta. Adeca in licita-re se vendu crucea de aur a episcopului cu pretiulu de 150 fl. Cumperatoriulu vru se se convinga nu cunva s'a insielatu si, pretiuindu-o la unu aurariu, facu trist'a esperintia, ca crucea eppésca e de celu mai curatul — talmi, si ca valoréza, celu multu, 8 fl.

(Biografia lui Osman pasia.) Unu corespondent alu lui „Golos“, care scie limba turcésca, rugă pe Osman pasia cu ocaziunea unei conversatiuni, se i impartasiésca unele notitie biografice din viatia sa. Osman pasia i-a responsu antaiu plinu de umoru. „Biografia mea e cunoscuta lumiei intregi. Eu sunt mar-sialulu Bazaine, sotia mea este o andalusiana, si amu cu ea trei fete. Una dintre ele e cantareata la Paris, intr'unu café-chantant, cealalta jocă la Londra intr'unu localu publicu, si a treia traesce in Petersburg o viatia svinturata. Urmasi vrednici de unu parinte, care si-a tradatua patria sa!“ Apoi continua seriosu: „Nu, dom-nulu meu; — eu sunt turcu, nascutu la Tocat in Asia mica; am fostu educatu in scōla militara din Constantinopolulu, si de óre-ce apartineam statului maior, amu dusu in timpulu din urma o viatia nomada. Sunt tata de familie. Doui dintre feciorii miei isi primescu educiatiunea in familia Sultanului Abdul Hamid. Amu luptat in Arabia, Bosnia si Herzegovina. Amu fostu inaltiatu la gradulu de musieru, dupa invingerea ce am obtinutu asupra Serbiloru la Zaicar. Poftiti, asta e biografia mea.“ „R. L.“

### Conversatiuni national-economice.

#### Schitie din sciint'a foresteriala.

(Dedicate fostiloru mei colegi si amici romani dela academia.)

(Urmare).

Dintre ele se alegu catargii cei drepti si netedi ai corabielor; dintre ele fusese cele cilindrice si duraveri la mori, piue; dintre ele abietele celu curatul si cu áanele uniforme (de-anii) pentru construirea instrumentelor musicali si a...

Se pote afirmá, că mai tōte lemnene binecrescute, usior de prelucratu, resistabili, duravere si prin urmare utili si pretiose au crescutu mai multu ori mai pucinu inchise. De aceea sciint'a foresteriala se occupa mai multu cu crescerea si ocrotirea acestor'a cari, dupa marimea complexelor in cari se afia se numescu padure sau codru.

Padurile se impartu éra dupa gradulu de cultura (in care se afia) in: paduri primitive in cari anca n'a amblatu securea si unde tota productiunea remane pre loculu natalu, si in: paduri economisate (intrebuintate); aceste se afia intr'unu gradu ore-care de cultura.

Padurile economisate se distingu dupa sistemele economice in: paduri inalte, paduri midiloci si compuse si in paduri inferiori.

Padurile inalte suntu acele, unde arborii crescuti din sementia (naturala ori artificiosa) séu din sadire, trebue se ajunga mai curéndu ori mai tardiu la inchisore, adeca se fia asia de desi pre-unu spaciu anumitu, incătu se potea inchide dela pamentu influenti'a stricatioasa a sorelui si a ventului. In acesta pusestiune se tienu pāna ce ajungu la tarimea (inaltimea si grosimea) cea mai profitabile, candu se taia, reintinerescu (prasesc) si cultiveaza intr'unu modu constantu.

Padurile inferiore constănumai din frundiarie, fiindu-că numai aceste suntu proovediute c'o potere reproductive. Tōta economia loru se reduce la intrebuintarea periodica a partilor luate si éra reproducere.

Padurile midiloci suntu o compusetiune din ambe susmentionatele sisteme economice. In ele aflamu — la anumite distante atătu lemn mari (gróse, inalte) numite si lemn de sementia, cătu si lemn tinere, numite sucrecentia. Lemnene mari se prasesc prin sementia ori plantare, cele inferioare prin reproducere.

Facia de insemnatarea loru comparativa se deosebesc (padurile), atătu dupa intrebuintarea principala care consta din mass'a de lemn produsa (inclusive cāte-o data cojea si suculu), cătu si dupa folosirea accidentala, sub care se intielege nu numai cojea, suculu, foile si fructele, ci si alte folose silvane precum: ierba, pamentu etc.

Ele se mai impartu dupa capacitatea de intrebuintare economica in: paduri cu lemn de arsu si in paduri cu lemn de lucru; dupa calitate in paduri regulate si in paduri neregulate; dupa consistinta in: paduri curate si paduri mestecate; dupa gradulu de crescere a singuraticiloru indvidui in: veselu-crescutoria, sanetose, retrograde, morbóse, uscate, gaunose si putrede; dupa desime in: paduri prea-pline, pline sau perfectu inchise, dese, rare, lacunose sau gôle; dupa estate si tarime in: paduri tinere (o taiatura de unulu, doi, trei, patru etc. ani), de midiloci betrane si in betrane.

La padurile inalte suntu anca diferite numiri, precum: desime sau padure de nuiele, padure de pari, paduri de sageti, (?) padure aprópe de taitatu, padure de taitatu, padure trecuta. Lemnele cari se desvóltă mai tare intr'o padure inchisa, se numescu: predominante; cele remase in crescere: umbrite sau predominante. In padurile midiloci si in taitaturile de reintinerire la padurile inalte — cari constau de regula din lemn mai tinere si mai betrane — cele mai tinere se numescu: subcrescentia si cele mai betrane: supracrescentia, lemn superiori sau lemn de sementie.

Padurile se mai impartu anca si dupa diversitatea starei de posesiune individuala, precum in: paduri de statu, paduri comunali, adeca a le comunelor, fundatiunilor, ale corporatiunilor etc. si in paduri private, de cari se tienu si padurile caselor domitorie.

Atăta despre diversele numiri necesarie a le padurilor. Acum me voi intorce la tem'a alesa.

Literatur'a foresteriala ne dă forte pucine indicii la mana, că se potemu urmari si perurge pāna in tempurile cele mai vechi starea de cultura si desvoltarea succesiva a acestui ramu scientifico-economicu. — Caus'a principală fu abundanti'a nemesurata a padurilor, in urmarea carei-a ómenii mai multu s'au folositu decătu ingrijit de densele. Fiindu padurile unu bunu comunu cu libertati nelimitate ori forte pucinu marginite, tōta cultur'a se reducea la intrebuintarea loru. Numai dupa-ce padurile au devenit posesiuni — in intielesulu mai strinsu — a le individilor, a le corporatiunilor ori a le statului, s'a intrebuintat si pentru densele ceva, dara mai multu numai in ramulu administrativu. Anca si in acest'a epoca cele mai multe paduri nu erau posesiunea esclusiva a posesorilor, mai alesu la padurile feudali, ei eserctau mai multu dreptulu superioru de posesiune (dominium directum), éra poporulu (iobagii) dreptulu de intrebuintare (dominium utile). — Fisculu pretendea liferarea unei cantitatii anumite de lemn de arsu ori de lucru; éra nobilii eserctau, afara de pretensiunile de diferite sorti de lemn, mai multu drepturi dictate de pasiunile cavaleresci, precum: venatulu, paseraritulu etc. Poporulu avea de a realisa pretensiunile domnesci taiandu, formandu si transportandu cantitatile anumite de lemn pentru magazine si curti. Pre langa aceste sarcine se bucurau si ei de multe favoruri, că: pasiunarea padurilor cu vite, adunarea lemnelor uscate, manarea porcilor prin padure, adunarea frundelor etc.; sau aveau dreptu asupra taiarei lemnelor de-o specie anumita, precum: asupra lemnelor mari (salce, poplu, mestecanu etc.), s'au capetau una cantitate anumita de lemn de arsu ori de lucru, sau aveau dreptu a'si cara la anumite dile cu midiloci prescrise lemn de diferite sortimente. Aceste favoruri — trecute in drepturi — cari au impiedecatu si impiedeca ori-ce economia rationala si utila, se numescu servituti.\*)

Gradulu de cultivare a padurilor din er'a acest'a era tare inferioru. Mana umana anca nu-si incepuse activitatea necesaria, si numai poterea naturala a pamantului si facultatile innascute lemnelor lucrau.

Continuarea acestei economii stricatioase, care se poate asemena cu asinul cu trei proprietari din fabula lui Ramler, unde toti-lu intrebuintau, dara nime nu-lu grigia, nu potea duce decătu la o stirpira totala a selbeloru. Urmarile funeste a le acestei economii se mai simtu in multe locuri forte aspru. Si nici nu se potea asteptă altu resultat; că-ci inmultindu-se de-o parte poratiunile si cu densele diversele cerintie imperiose de lemn; ér pre de alta parte nefacundu-se nimicu ori forte pucinu pentru sustinerea regulata a productiunii succesive, provisiunile imense de paduri, incarcate de natur'a creatoria trebuiau se se consume totalu sau — in casulu celu mai favorabile — se scada la unu minimu spaimantatoriu.

Asia dara sant'a lipsa i-a constrinsu si condusu si aici pre ómeni la cultura.

Ajutoriale prime aduse de omenire in acēsta pri-vintia se referau mai multu numai a impiedeca si preventi incatva acestu casu periculosu, adeca la ramulu silviculturalu. Acestu scopu se potea ajunge numai prin ascurarea de productiune a padurilor anca esistenti. Asecurarea productiunei se intempla antaiu intr'unu modu forte simplu, adeca prin reintinerire (ori prasire) naturala a padurilor.

Reintinerirea (ori prasirea) naturala se efectueaza sau prin sementia, sau prin odrasire (reproducere). In casulu primu, dupa-ce se taia o padure, se lasa la o distantia mesurata prin ochire, arbori de sementia cari arunca in giurulu loru sementia necesaria pentru crescerea productiunii venitorie.

Arborii productori scutescu totu odata semenetur'a tinera contra evenimentelor elementari.\*\*) Sau se taia o strata d'intru' padure, lasandu-se că se fia semenata de copacii vis-à-vis.

(Va urma.)

\*) In tempurile mai noue, apretiandu-se influenti'a stricatioasa a servitilor asupra portarei unei economii foresteriali, au inceputu se destora prin bani ori prin lasarea unei parti de padure, amesurata pretensiunilor celor indreptatii.

\*\*) Acestu modu se mai usiteaza de presente in locuri, unde sciint'a foresteriala se afia in stadiului primitivu, unde e locul pietros si reintinerirea forte expusa si dificila.

### Bilantiulu

Institutului de creditu si de economii „Albina“ cu 31. Decembre 1877.

#### Active.

Cass'a (numerariu)	.	.	.	f. 25301.24
Portfoliu:				
schimburi de banca	f. 617029.30			
si oblegatiuni				
de reunii . . . . .	44423.72			661453.02
Imprumuturi ipotecari	. . . . .	"		35746.99
Credite fisice	. . . . .	"		2400.—
Imprumuturi pe hărtii de valore	. . . . .	"		475.—
Hărtii de valore	. . . . .	"		15332.25
Moneta dupa cursulu dela 31. Dec. 1877	. . . . .	"		4119.71
Debitori si interese restante	. . . . .	"		55828.94
Cas'a institutului	. . . . .	"		21550.—
Spese de fondare	f. 5600.—			
dupa amortisare de „ 1400.—				4200.—
Mobiliarulu	. . . . .	f. 2442.38		
dupa amortisare de „ 244.23				2198.15
				f. 828605.30

#### Passiva.

Fondulu actiunilor 3000 actiuni à f. 100	f. 300000.—
Fondulu de rezerva alu actionarilor	15648.56
Depuneri pentru fructificare	431093.90
Fondulu de garantia ale reunilor de creditu	19168.50
Inter. fond.	3841.19
Fondurile de rezerva	432.89
Fondulu de garantia alu creditelor ipotecari	1374.—
Inter. fond.	124.51
Creditori	12609.21
Tantieme neridicate	621.23
Dividende neridicate	2238.—
Interese anticipate pro 1878	8203.07
Profitu curatul	33250.24
	f. 828605.30

Sibiu, in 31 Decembre 1877.

Paul Dunca m. p., I. Popescu m. p., Visarion Roman m. p., membru de directiune. Gustav Ludwig m. p., membru de directiune. Comitetulu de revisiune: August Senor. Dr. A. Brote. Petru Petroviciu. Joane Cretiu.

### Pretiurile cerealelor

si altoru obiecte de traiu au fostu la

5 Martiu in Sibiu:

Grâu, dupa cualitati	1 hectolitu	f. 8.70—9.70
Grâu, amestecat	1	" 7.50—8.30
Secara	1	" 6.30—6.70
Papusioiu	1	" 6.40—7.—
Ordui	1	" 5.50
Ovesu	1	" 2.70—3.10
Cartof	1	" 2.00—2.50
Mazare	1	" 12.—
Linte	1	" 15.00
Fasole	1	" 8.—
Lardu (slanina)	50 Kilogram.	" 35.00
Untura (unsore topita)	50	" 30.00
Carne de vita	1	" .36
Oua 10 de		" .30

### Cursulu monetelor in val. austr.

Vienna, 4 Martiu.

Galbinii imperat. de auru	fl. 5.60 er.


<tbl\_r cells="2" ix="2"